

[Rager.]

denne Sag, maa vi unægtelig sige: Hvad ligger der egentlig bag ved det Forslag, der kommer frem? Man har i sin Tid vedtaget en Lønningslov for de forskellige ved Staten ansatte, derunder ogsaa Sygeplejerskerne. Man har indordnet dem, efter som man mente det forskellige Arbejde burde betales, og man har tilrettelagt en Arbejdstid, der er afpasset efter Forholdene de forskellige Steder, men der er ikke Tvivl om, at man mange Steder har forlangt en for stor Arbejdsdag, og dette er vi ved at reparere paa.

Kort efter at jeg var kommet ind i Finansudvalget, fik jeg første Gang en Henvendelse fra Sygeplejerskernes Organisation, og jeg har et Par Gange haft Samtaler med dem; det har været deres Ønske at faa Arbejdstiden sat ned, de har været tilfredse med, at man delvis kunde imødekomme dem med de 8 Timer om Natten og 9 Timer om Dagen, men de har ikke været fuldt tilfredse med det, de har ønsket at komme længere. Saa vidt jeg har forstaaet, har i hvert Fald de tænkende af Sygeplejerskerne bøjet sig for den Kendsgerning, at det maatte tage nogen Tid, og ingen af dem har noget Øjeblik antydnet, at man i Overgangstiden tænkte sig at faa en højere Lønning. Jeg vil gerne spørge de Konservative: Har de haft en Henvendelse desangaaende fra Sygeplejerskernes Organisation? For ellers er det noget nyt, der bliver indført her i Rigsdagen, at et Parti ligefrem begynder at foreslaa Forhøjelser, naar de paagældende ikke hverken enkeltvis eller organisationsmæssigt har foretaget nogen Henvendelse. Det forekommer mig at være en ganske ny Praksis, og jeg tror ikke, den er helt rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at han beklagede, han ikke tidligere havde været opmærksom paa det Forhold, der forelaa her. Ja, det er jo altid beklageligt, naar man ikke er opmærksom paa de forskellige Ting, og der er jo meget at være opmærksom paa. Men paa det mere begrænsede Omraade, hvor man selv har Magten, maa man jo lettere kunne overse Forholdene, og jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Korsgaard, om det ærede Medlem ved, hvorledes Forholdene i denne Henseende er ude paa Frederiksberg. Ude i Frederiksberg Kommune har det ærede Medlems Parti jo gennem mange Aar siddet inde med Magten, og efter hvad der er mig bekendt, er man dér i Øjeblikket ligesom ved Rigshospitalet ved at foretage en Aftrapning af Sygeplejerskernes Arbejdstid, men uden at det konservative Flertal i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har tænkt paa at give nogen som helst Kom-

pensation i Lønninger. Derfor vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, til videre Bedømmelse af hans Optræden her: Hvorfor har Konservatismen ikke, naar deres Standpunkt er angivet ved dette Ændringsforslag, taget Konsekvensen af det dér, hvor de har Magten? Er det kun et Standpunkt, som de tager frem, naar de, som det ærede Medlem siger, har Mulighed for at faa en pudsigt Situation frem i Folketinget? Er det kun i saadanne Tilfælde, man kører frem, eller ligger der virkelig en saglig Begrundelse bag dette, at man paa Frederiksberg ikke gør det samme, som man foreslaar her?

Jeg anbefaler at stemme imod dette ret gennemsigtige Ændringsforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at man byder Sygeplejerskerne 8 Timers Løn for 9 Timers Arbejde. Det ærede Medlem kunde med større Ret sige, at Sygeplejerskerne i Øjeblikket faar den samme Løn for 9 Timers Arbejde, som de tidligere fik for 10 Timers, for det er jo Sandheden; den Løn, der er fastsat for Sygeplejerskerne, er fastsat paa Grundlag af en Arbejdsdag paa 10 Timer. Man har derefter nedsat Arbejdstiden med en Time og opretholdt den samme Løn. Det er saaledes fuldkommen uden Mening at komme og sige, at man betaler for 9 Timers Arbejde med 8 Timers Løn.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at jeg tror, det ærede Medlem skulde tale med de Folk ude i Amterne og Byerne, som staar med Ansvaret for Ledelsen af Sygehusene. Der er i disse Aar sket en rivende Udvikling, som er af meget stor Betydning for hele Befolkningen, nemlig at man efterhaanden paa offentlige Sygehuse overalt i Amter og Byer faar Specialafdelinger, faar Muligheder for at bringe det nyeste paa Lægevidenskabens Omraade ud til hele det menige Folk. Men det har ført til meget store Udgifter for samtlige By- og Amtskommuner at holde disse Sygehuse paa Højde med Tidens Krav. De har alle Vegne en meget venlig Indstilling over for Sygeplejerskernes Arbejdsforhold og ønsker meget gerne at arbejde hen til, at Sygeplejerskerne faar 8 Timers Dagen gennemført, for alle paaskønner og anerkender det Arbejde, Sygeplejerskerne udfører. Men hvis det stilles op som et Krav i Dag, saa sprænger det Rammerne for Ordningerne paa en Række Sygehuse Landet over til Skade for den Befolkning, der skulde have Nytte af dem. Derfor vil jeg gentage, hvad jeg sagde før,